

Nr 49.

Av herrar **Fredberg** och **Åqvist**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 81, med förslag till förordning om skatt å läskedrycker, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 81 angående förslag till förordning om skatt på läskedrycker har förordningens 5 § erhållit följande lydelse: Skatten utgår med tio öre för liter; dock skall skatten, så länge rörelsen vid tillverkningsstället må bedrivas, utgå med lägst etthundra kronor i månaden räknat.

Det torde vara otvivelaktigt att denna tillverkning är starkt säsongbetonad. Därjämte bedrivs den ofta som binäring i relativt blygsam skala. Och under vintermånaderna torde många tillverkare knappast komma upp till ett *tillverkningsvärde*, som motsvarar den föreslagna skattesatsen. Följden skulle under sådana omständigheter bli, att ett stort antal tillverkare skulle nödgas nedlägga sin rörelse och de stora företagen på området, framförallt de stora bryggerierna, skulle praktiskt taget få monopol på tillverkningen. Ur statsfinansiell synpunkt är det tvivelaktigt, om en sådan utveckling vore till fördel. Genom att tillverkarna äro spridda över hela landet, ofta på betydande avstånd från de stora bryggerierna, ökas otvivelaktigt omsättningen och därmed skatteintäkterna.

Skattens grundbelopp är motiverad med att denna minimiskatt skall stå i rimlig proportion till kontrollkostnaderna. Denna synpunkt måste givetvis tillmätas betydelse. Men dels måste man överväga om ej kontrollen kan förenklas, dels måste denna fördel vägas mot det intrång i sin legitima näring som den enskilde måste tåla, därest förordningen får den föreslagna utformningen på denna punkt.

En utväg står visserligen öppen att under vintermånaderna avregistrera firman, men det är uppenbart att en sådan åtgärd kan komma att få för tillverkaren mycket obehagliga verkningar.

Givetvis är det ej vår mening att tillförsäkra någon förmånsställning åt företag, som ur hygienisk synpunkt äro otillfredsställande eller som bedriva osund konkurrens. Men dels tillkommer det hälsovårdsmyndigheterna att övervaka att all fabrikation är ur sanitär synpunkt anmärkningsfri, dels är ett företags storleksordning i och för sig ingen garanti för att en oklanderlig hygien iakttages.

Att helt slopa bestämmelsen om en minimiskatt skulle måhända rubba hela förslaget konstruktion, varför detta icke kan ifrågasättas. Men då vi anse att propositionens syfte att tillföra statskassan det belopp som beräknas bättre främjas genom att det ifrågavarande minimibeloppet avsevärt nedsättes, få vi hemställa

att riksdagen måtte besluta att § 5 i förslaget till förordning om skatt på läskedrycker erhåller följande lydelse:

Skatten utgår med tio öre för liter; dock skall skatten, så länge rörelsen vid tillverkningsstället må bedrivas, utgå med lägst femtio kronor för månad räknat.

Stockholm den 29 november 1939.

G. M. Fredberg.

Ernst Åqvist.